Výstup EDUgrant – Střední školy – Centrum odborné přípravy technické Uherský Brod

Příprava pedagoga

- Cíle vyučovací hodiny: Žák si rozvíjí svoji kreativitu a své znalosti z předchozích cvičení.
- Výukový záměr: Žák zdokonaluje danou techniku rytí, volí postup zpracování.
- Metody výuky: Názorně – demonstračně a prakticky
- Celkový čas: 35 hod. – podle potřeby navýšení času
- Harmonogram:
    - 30 min. na přenesení/překreslení motivu
    - 7 hod. na předrytí véčkových drážek a následné podsekávání drážek do tzv. rybinového profilu
    - 25 hod. příprava drátku pro vkládání, vkládání a cizelování drátku
    - 2 hod. a 30 min. broušení a leštění
- Organizace výuky: Zopakování tématu – taušírování. Následná ukázka, upínání materiálu a práce s Graverem a za pomoci mikroskopu.

Zadání výukové jednotky

Zadání – Vytvořte ozdobný rámeček dna nábojové schránky, pomocí metody taušírování (vkládání drátku z měkčího materiálu do tvrdšího).

1. Přeneste/překreslete návrh na ocelový plech.
2. Překreslený návrh předryjte véčkovým rydlem.
3. Véčkovou drážku podsekejte plochým rydlem, do tzv. rybinové drážky.
4. Zvolte buď měděný nebo mosazný drátek, který si upravte pro vkládání.
5. Připravený drátek zacizelujte do drážky.
6. Po dokončení vkládání povrch spilujte, aby drátek nepřečníval a následně doleštěte.

SŠ-COPT
UHERSKÝ BROD

Zhodnocení výukové jednotky

Na ryteckou dílnu byly pořízeny dvě sady pro rytí (viz. seznam nakoupených věcí). A proto jsme museli výuku upravit tak, aby se žáci na ryteckém pracovišti mohli střídat po dvojicích.

Výukou na strojním pracovišti jsme navázali na ruční rytí. Kdy se žáci nejprve učili jak „vložit drátek“ klasickou metodou pomocí sekáčků a kladívka. Své znalosti tak měli uplatnit při strojním rytí.

Výuka probíhala názornou ukázkou všem žákům a následně zaškolením daného žáka, který byl zrovna na pracovišti. Poté už žáci pracovali samostatně a využívali u toho svých znalostí a postupu jako u ručního rytí a předešlého rytí na Graveru. Ostatní žáci měli za úkol ručně pokračovat na zbytku reliéfní rytiny. Jedině tak mohl být čas využit, aby nedocházelo k prodlevám.

Radu učitele odborného výcviku využívali při technických potížích (např. nastavení mikroskopu nebo Graveru). Větší problém nastával při dané výšce studentů, kdy ne každému vyhovoval buďto zlatnický nebo rytecký stůl a s tím i spojené využívání mikroskopu, které mnohdy u některých žáků nevyhovovalo kvůli ohniskové vzdálenosti. Bez mikroskopu docházelo častěji k otupení nástrojů, a proto muselo docházet k častějšímu broušení, tím pádem se nám výsledný čas prodloužil.

Avšak při práci na Graveru jsem zpozorovala, že žáky rytí zaujalo a měli tendence více pracovat a zdokonalovat se. Ale našli se i takoví, kteří preferovali spíše ruční rytí anebo kombinaci těchto stylů.